

Udgives maanedlig af de danske og norske Konferenser.

Nr. 12.

December

1917.

Virksomheden i Vestdansk Konferens.

Br. N. P. Hansen med Br. N. C. Sørensen som Bibelarbejder holder Møder i Dybvad og Herby, Vendtysfel, Møderne er nok saa godt besøgte, og der er Interesse paa begge Steder. N. Guldbammer har lige begyndt en Række Foredrag i Rolind. Tilslutningen er ikke saa stor; men alligevel er der god Interesse. Den 20de November begyndte Valdemar Jakobsen at holde Møder i Herning. Der var fuldt Hus til første Møde. Axel Rasmussen Barner forkynder Budskabet i Ringe paa Fyn. Folket er meget interesseret i at høre Sandheden paa dette Sted. Undertegnede, assisteret af tre Sostre som Bibelarbejdere, holder Møder i Aarhus. Det glæder os, at kunne sige, at Tilslutningen ved Møderne er lige saa stor i Aar, som den var i Fjor, og der er god Interesse.

Der holdes altsaa Møder paa seks forskellige Steder i Konferensen. Der er elleve lønede Arbejdere i Virksomhed. Søren Andersen har samme Arbejdsmaar som i Fjor. Han udlaaner Foredragene og gjør Bibelarbejde i Aalborg og Nørre Sundby. Christense Christensen fortsætter med Sundhedsarbejdet i Hjerteminde. Dette har vist sig at være bedste Maade at vække Interesse paa dette Sted. Kjære Søskende, kom os i Hu for Naadens Trone.

Jeg vil hermed udtale min inderlige Tak, først til Herren, at han har givet os den skønne nye Missionsbygning her i Aarhus. Dernæst vil jeg takke Søskende, fordi de har været saa villige til at give af deres Midler, da vi i Sommer foretog Indsamling til Kjøbet af ovennævnte Ejendom. Pengene vedbliver at indkomme. De, som ønsker at indsende deres tegnede Beløb, bedes sende det til mig. Min Adresse er Bogensegade 6, Aarhus.

N. C. Christiansen.

Fra Trondelagen.

Den 18de September Kl. 6 Morgen kom Br. Holthe og jeg til Brækstad paa Orlandet for at tage fat med „Et Blik paa vor Tid“.

I de ca. fire Uger, som er gaaet siden den Tid, har vi kun haft to Arbejdsdage med Opholdsvejr; at det er oplyst en Tid paa Dagen, betragtes næsten som et Serlysn. Flere Dage har der været orkanagtig Storm med Regn og Hagel, saa vi for at saa udrette noget maatte sætte igjen Cyklen og gaa. Mange Gange har jeg tænkt: „Hvordan skal jeg i Dag saa et Resultat.“

Trods Udsigt til helt Aaar for Korn og Poteter, til Trods for, at vi er saa vaade, at det driver af os, og vi maa tage Regnslaget af i Gangen og tørre os i Ansigtet, for vi fremviser Bogen, har vi opnaaet et jævnt godt Resultat. Dette tilskriver vi jo ikke vor egen Dydighed, men alene Guds uendelige Godhed, og vi erfarer, at hans Løfter om at lede sit Folk og sit Værk aldrig slaar Fejl.

I Kolportagen arbejder man ikke i Tillid til sig selv; vi maa gjøre Skriftens Ord til vore: „Ikke ved Magt og ikke ved Kraft, men ved min Aand, siger Herren. Dette bliver ogsaa for Kolportøren en daglig Erfaring.

I sidste Uge var Br. Holthe i Skjorn og jeg i Bjugn. Da kulminerte Vanskelighederne, baade hvad Vejr og Distrikt betræffer. I en liden Bygd oppe i Fjeldet gik jeg gennem alle de nederste Gaarde uden at faa en Bestilling. Der var bare Fattigdom og Sygdom. I de øverste Gaarde, hvor der var meget vanskeligt at komme frem — en Antydning til Vej gik over Myr og Fjeldhamre — fik jeg Bestilling hos næsten hver Mand. Den sidste Plads laa helt for sig selv borte i Fjeldet, med en Elv og en Myr imellem den og Vejen. Vej sandtes ikke derhen. Jeg kviede mig ligefrem for at gaa dertil,

men hoppede alligevel over Elven, hvor den var smalest og gik henover Myrene. Enkelte Steder maatte jeg gaa i Vand til over Anklerne, og ellers maatte jeg hoppe fra Tue til Tue. Men jeg fik da ogsaa der en Bestilling. Signende Erfaringer havde jeg næsten hver Dag den Uge. Sabbaten cyklede jeg gennem Holthes Distrikt for at møde ham. Jeg syntes, mit Distrikt var vanskeligt, men da jeg fik se hans, tænkte jeg: „Stakkels Holthe, hvordan mon han, som er ny i Arbejdet, har klarer dette?“ Og det saa heller ikke ligetil ud at arbejde der. Et Sted gik Vejen højt oppe, næsten paa Toppen af Fjeldet, og dybt dernede laa et stort Fjeldvand med enkelte Gaarde næsten gjemte borte i Fjeldet og Stoven, og uden nogen Slags Vej imellem. Jeg har ikke set mange Steder i vort Land, som kan maale sig med dette i storlagen Skjønhed, og vanskeligt noget lignende Sted, hvad Uvejsomhed betræffer.

Det er ikke Udsigten til en glimrende Fortjeneste, som faar vore Kolportører til at udholde alle Slags Strabadser, til at gaa i Fjeld og Vand, paa uvejsomme Steder for kanske at træffe kun en eneste Person. Det er heller ikke altid den Uge, man har „flaaet det store Slag“, at man føler sig mest tilfreds; men det er, naar en fanhørende noksaa haard Uge er gaaet, Tiden er benyttet vel, og vi med god Samvittighed kan hvile ud efter Ugens Anstrengelser og tænke tilbage paa en Del af de mest interessante Samtaler, vi har haft om de mere religiøse Emner, Bogen omhandler, som har opmuntret os saaled som dem, vi har talt med. Da føler man bedst, hvor sandt det Ordspørg er, som siger: „Arbejderens Sønn er sed, hvad enten han æder meget eller lidt.“ Præd. 5, 11.

Vi ved aldrig, hvordan Resultatet vil blive i et Distrikt; men vi gaar ud med friskt Mod da vi ved, at „Herrens Dine farer rundt den ganske Jord for kraftigt at støtte den, hvis Hjerte er helt med ham“.

Paul Olsen.

D/S Freya, den 12te Oktober 1917.

En Erfaring.

For nogle faa Dage siden havde jeg en liden god Erfaring, der viser, hvorledes Gud faar Folk til at læse vore Bøger. Jeg kom ind til en Frue, og da jeg havde bestrevet min Bog, sagde hun:

„Jeg har saa mange Bøger, og jeg har næsten daarlige Samvittighed, fordi de bliver saa lidt læst. For omtrent syv Aar siden købte jeg en Bog af en ung Herre fra Kristianssand, som rejste her. Bogen hedte „Den store Kæges Godspor“, og denne Bog har ligget alle disse Aar og er ikke blevet læst. Men for en Maanedes Tid siden kom min lille Datter og spurgte, om jeg havde set, at der var Roder i den Bog. Nej, det havde jeg ikke været opmærksom paa, og jeg maatte da til at spille for hende. Den næste Dag kom hun og spurgte, om jeg havde læst et Stykke, som hun viste mig; men det havde jeg heller ikke. Men jeg begyndte da at læse, og det var et meget godt Stykke. Jeg tog da Bogen

med mig op paa Soveværelset og læste i den hver Aften, og jeg har snart læst den ud. Det er en aldeles herlig Bog.“

Jeg spurgte: „Ved De, hvem den Mand var, som folgte den Bog til Dem?“

„Ja, det var en ung Herre, han var vist fra Kristianssand. Det var en Masse Mennesker her, som købte den Bog.“

„Den Mand, som folgte Dem den Bog for ca. syv Aar siden, var mig, som er her igjen for at sælge Dem en anden Bog,“ sagde jeg.

„Var det Dem?“ udbrod hun overrasket, og Samtalen fortsatte. Jacob Degaard.

Tronbhem den 10de November 1917.

Erfaringer vedrørende Tienden. II.

En kort Stund efter at vi havde faaet bragt Orden i Menighedens Finanser i Fair Plains i Januar 1860, rejste jeg til Dwoosjo for at hjælpe Menigheden dersteds. De indrømmede villigt, at Tiendesystemet var godt og vigtigt til Understøttelse for den evangeliske Virksomhed, men begyndte at tale om deres Gjæld. En af de ældre Mænd i Menigheden sagde:

„Jeg skylder 350 Dollars paa min Ejendom. I Aarevis har jeg forsøgt at betale min Gjæld, men den bliver staaende uforandret Aar efter Aar. Jeg kan ikke faa den formindsket med en eneste Dollar. Det forslaaede Tiendesystem er rigtigt nok, men hvorledes skal jeg kunne love at betale en Tiendedel af min Indtægt, saa længe jeg endnu har en Gjæld hvilende paa mig?“

Han havde en Frugthave med fine Træer, men den gav ham Frugt kun hvert andet Aar og kunde derfor ikke hjælpe ham ud af Vanskeligheden. Jeg talte til ham om Herrens Løfter ved Profeten Malakias og om, at Gud kunde aabne Himlens Sluser over hans Frugthøst, og jeg blev tilskyndet til at sige med stærkt Eftertryk: „Broder, Herren kunde let faa dine Træer til at bære en rig Vblehøst hvert Aar.“ Jeg var selv forundret, da jeg havde sagt det, især da han øjeblikkelig svarede: „Tror du ikke, jeg vil love at betale Tiende?“ Og dette gjorde han. Han var meget lykkelig og glad for sin Beslutning.

Forholdene begyndte øjeblikkelig at forandre sig for denne Broder. Samme Aar fik han den fineste Vblehøst, han nogen Gang havde haft, medens Frugten i de omkringliggende Daver var meget daarlige. Da vi i 1861 ordnede de finansielle Forhold i Menigheden i Dwoosjo, fortalte denne Broder en Erfaring, som lignede den, vi havde hørt om i Fair Plains. Han sagde: „Min Gjæld er betalt. Jeg har flere Aktier i Trykterforeningen og en Kontantbeholdning tillige.“

Men lad os se lidt videre paa, hvad der senere skete. Efter det her omhandlede Tidspunkt var jeg i flere Aar borte fra den Del af Landet, idet jeg opholdt mig i Kalifornien og England, og vidste

intet om, hvorledes Forholdene stillede sig for denne Broders Vedkommende før i November 1881, da jeg kom fra England for at overvære Generalkonferensen i Battle Creek. Der fik jeg en Dag se en Datter af nævnte Broder fra Dwoosfo komme gaaende over Gaden for at tale med mig. Hun sagde: „Huffer du, hvad du sagde til Far, den Gang du søgte at faa ham til at tage fat paa Tiendesytemet?“ Jeg svarede: „Ja, jeg gjør. Og jeg blev forundret, efter at jeg havde sagt det, og han saa straks gif med paa at tage fat sammen med os. Jeg var ingen Profet, og den Tanke kom til mig: Nu vil han vente en stor Frugthofst, og hvis han ikke faar det, hvad skal jeg saa sige?“

„Ja,“ sagde denne Søster, „siden den Gang har der ikke været et eneste Aar, uden at Haven har baaret den fineste Vblehøst. Det hjalp ikke alene Far til at komme ud af Gjælden, men har tillige bragt ham Midler, saa han rundhaandet har funnet støtte Sagen. Hans Frugthave er bekendt over hele Landet. Gartnere og Frugtdyrkere kommer for at spørge Far, hvoraf det kommer, at han faar en saadan Hofst af sin Frugt hvert eneste Aar. Til de oprigtige og alvorlige siger han: „Jeg behandler ikke mine Træer anderledes, end mine Naboer behandler deres. Jeg kan kun forklare det ved, at Herrens Betsignelse hviler over mine Træer.““

Fra Foraaret 1863 til Foraaret 1865 virkede jeg i, hvad vi den Gang kaldte Ny-England med Undtagelse af Vermont-Konferensen. En Del af Vinteren havde jeg anvendt til at organisere Menigheder og ordne Menighedernes finansielle Forhold i Dverensstemmelse med Tiendepriippet. Jeg vil omtale en Erfaring, som er lidt forskjellig fra den, de to Brødre i Michigan havde.

I Januar 1864 organiserede jeg en Gruppe troende paa Bloct Island. Denne lille Ø ligger øst for Long Island, omkring 56 Kilometer Syd for Byen Newport. Efter at have fremholdt for disse Søfende det Princip, hvorpaa vi agtede at organisere deres finansielle Forhold, rettede vi en Opfordring til dem om at udtale sig og at give Løfter om at slutte sig til Planen. Alle stemte for, at Planen var rigtig, og alle undtagen en Broder lovede straks at handle derefter.

Denne Broder var ikke, saaledes som de andre to Brødre i Michigan, belastet med Gjæld; thi han ejede en ubeheftet Gaard saa god som nogen der paa Den. Han var ikke alene gjældfri, men havde Penge i Banken i Newport. Han havde aldrig været vant til at give saadanne Løfter. Hvad han ejede, havde han erhvervet sig ved Sparsommelighed. Tanken om at yde systematisk Bidrag til Stotte for Evangeliets Sag var ny for ham. Imidlertid sagde han til sig selv, at han ønskede at være i Dverensstemmelse med de øvrige og da at yde 10 Cents om Ugen. Jeg sagde til ham: „Du indrømmer, at Princippet er rigtigt. Derfor du ikke agter at følge det helt ud, saa maa det blive din egen Risiko.“

Det vil være af Interesse at se, hvad Udfaldet af dette Tilfælde blev. Paa denne Ø dyrkede Fol-

ket Majs, som de gav til deres Kvæg, slagtede Dyrene og sendte Kjødet til Newport. I Foraaret 1864 plantede denne Broder ti Acres Majs. Ifke mere end en Fjerdedel af Sæden spirede, og det, som voksede, havde et daarligt Udseende. Han plantede paa ny paa de bare Steder, men Resultatet blev ikke bedre. Saaledes blev det ved, indtil det var for sent til at plante mere. Omkring ved denne Tid besøgte Menighedsforstanderen denne Broder. Under sit Besøg sagde han til ham:

„Broder, hvad er der i Vejen med din Majs?“
„Jeg ved ikke,“ svarede denne; „jeg har aldrig oplevet noget lignende.“

Forstanderen sagde: „Lad os skrape Jorden væk og se, hvad der er i Vejen.“

Dette gjorde de og fandt, at Jordbunden var fuld af hvide Maddiker. De undersøgte saa paa de omkringliggende Gaarde, men opdagede intet. Derpaa sagde Broderen til Forstanderen: „Jeg tror, det maa skyldes, at Herren forbander mit Land, fordi jeg er farrig.“

Da Majen blev høstet, bragte de ti Acres kun et Vognlæs smaa Majssaks. Da denne Broder kastede Løffet af paa sit Labegulv og derpaa satte sig ned og græd bittert, kom Menighedsforstanderen tilfældigt gaaende. „Jeg ved, hvad dette betyder,“ sagde Broderen. „Herrens Forbandelse hviler over min Hofst, fordi jeg har undladt at gjøre min Pligt. Nu skal du se, hvad jeg vil gjøre, naar du kommer for at ordne næste Aar.“

I Januar 1865 var jeg atter sammen med Søfende paa Bloct Island. Vi talte om Tiendepriippet og henstillede atter til dem at afgive deres Løfte. Jeg kaldte først paa den omtalte Broder. Han svarede: „Lad de andre opgive deres Beløb først.“ Da dette var gjort, traf han frem af sin Tegnebog en Bunte Pengesedler, afleverede dem og agde: „Tæl dette efter.“ Dette gjorde vi og fandt, at det var nøjagtigt tre Hundrede Dollars. Paa mit Spørgsmaal om, hvad disse Penge skulde bruges til, svarede han: „Dette vil jeg skænke til Sagen til at begynde med. Det er et Syndoffer.“ Han afgav derefter sit Løfte sammen med de andre om at betale Tiende i det kommende Aar. Det Aar og derefter fik han ligesaa god Hofst, som hans Naboer fik.

I 1901 var jeg til Stede ved Generalkonferensen i Battle Creek. Der traf jeg en Søn af den før omtalte Broder fra Dwoosfo. Da jeg under Samtalen med ham nævnte hans Faders Erfaringer med Frugthaven, sagde han:

„Fader er nu død for flere Aar siden. Da han afhændede sin Ejendom, blev den godt betalt paa Grund af det Ny, som gif af Frugthaven. De, som købte Ejendommen, var ikke S. D. Adventister. Efter at Ejendommen var solgt, saldt Træerne tilbage til de samme gamle Vaner som før Erfaringen med Tienden, og siden den Gang har Haven ikke skaffet en eneste blot nogenlunde god Vblehøst.“

Guds Betsignelse havde visseelig hvilet over denne Frugthave. J. N. Loughborough,

Rapport fra Bestands Konferens for 3dje Kvartal 1917.

	Menigheden.						Sabbatskolen		Traktat- og Missionsf.					Gaver til Hjælpefondet			
	Aftal Medlemmer	Tiende		Ugentlig Offer		Bønne- geoffer		Aftal Medlemmer	Gaver		Aftal Medlemmer	Missionsbrev itren. og modt.	Missions- beleg			Bibellesnit- ger solgte	Ant. Beg., Bl. og Trakt. folgte, bortf. og bortg.
		Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.		Kr.	Ø.							
Kalborg	61	1129	73	67	55	18	11	47	52	87		5	1	1	208		
Narhús	80	1647	89	13	75	8	00	48	111	23	38	34	89	30	584		
Nars	16	158	87					7	16	70	11	3	24		16		
Nrden	13	149	79	7	21			5									
Naring										13							
Nalle								12		52							
Nramdrupam								5		48							
Nrøndersted	21	81	96					22		31		9	12		13		
Nronninglund	34	300	00	10	00			32		69	29	28	46	3	339		
Nsbjerg								6		28							
Naaborg	9	231	97	7	00			7									
Nrederikshavn	56	761	18	20	00			48		57							6 00
Nredstedbro								7		34							
Nrenaa								3		17							
Njerring								6		8							
Njebro								4		13							
Norfens								15		64							
Nurup, Thy	10	194	94					6		4							
Nurup, D. Jyll.								9		10							
Nerslev	89	191	56					64		51							
Nirkebed	10	116	76					6		9							
Nonferensmgh.	22																
Nongersted										4							
Nvænderup								5		12							
Nemvig										3							
Nille Nørland	51	548	25	5	00			30		58							
Nillinge										21							
Ndenje	44	689	59	18	90			34		71	13	23	113	21	434		6 54
Nanders	47	768	21	2	40			30		71	42	6			250		
Nibe										6							
Ninge	24	291	97	2	50			3		25			17	3	164		
Nindal	44	227	87	13	00			23		13		8	4				
Nstelund	25	129	00							8							
Ntrøbeløb										2							
Nsvendborg								8		28							
Nsobjst Menigh.	36	327	24	1	00						22	18	41	4	348		
Nsøfing								10		15							
Nthisted								4		8							
Ntim										6							
Ntistrup	18	234	80	10	00			10		17							
Ntrustrup										13		7	9	3	150		
Nvejle	64	550	22	5	00			28		44		18	39	4	874		
Nvogagenterne										20							
Nenfelte		10	00							14							
Narsmødet										107							254 26
Totalt	724	8791	60	183	31	26	11	549	1267	57	172	146	391	69	3375		266 80

Østdansk Konferens.

Natirkeby										25	60						
Nillinge	20	315	87					19		60	10						
Nlfsted								5		6	55						
Nlsnæs								14		21	58						
Naarfe								4		19	08						
Nrøderup								13		57	36						
Nfage								11		45	20						
Nfejls								3		9	00						
Nrederiksvart								9		19	10						
Nlofttrup								16		29	21						
Nhaslev	17	187	93	14	36			12		20	47						
Nhelsingør	21	328	51	2	50			17		36	95						
Nhillerød	14	279	38					14		48	05						
Nholbæk	39	390	90					24		40	80						
Nkallundborg	17	652	90					25		44	83						
Nkarlsunde										24	35						
Nkjøbenhavn	319	4250	55	154	67			122		277	57	60	5	16	6	3959	
Nkøsteb	39	657	26	15	00			10		44	86						
Nkostilbe										1	60						
Nkingsted										18	35						
Nkomne	46	1537	05	54	70			18		71	49	20	156	43	27	2034	
Nstedsborg	225	3624	17	259	87			200		413	80		2	3	14	406	
Nstorehebinge								5									
Nsolland	26	341	00	9	52			10		20	48						
Nenfelte		3465	22							7	00						
Narsmødet																	
Totalt	733	16030	74	510	62			551	1363	33	80	163	62	47	6399		

Rapport fra Den østnorske Konference for 3dje Kvartal 1917.

	Menigheden						Bibelskolen		Traktat- og Missionsf.					Ungdomsforeningen								
	Antal Medlemmer	Tjenste		Fortsædags-gaver		Hømsugeoffer		Antal Medlemmer	Gaver		Antal Medlemmer	Missionsbreve (fren. og mobi.)	Missionsbejæg.	Bibellæsningsbolde	Ant. Bøg. Bl. og Trakt. folgte, bortLog bortg.	Antal Medlemmer	Missionsbreve (fren. og mobi.)	Missionsbejæg.	Bibellæsningsbolde	Blade folgte, uol. og bortg.	Bøg. og Trakt. folgte, bortg. og borttagne	
		Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.		Kr.	Ø.												
Birkelund . . .							8	20	21													
Drammen . . .	47	1498	28	48	85		36	118	40				15				338					
Fredrikshald . . .	18	141	89				23	27	35	17							89					
Fredrikshald . . .							8	14	75													
Frog . . .	17	625	00				19	58	15	16	3	2	2				55					
Gamar . . .	29	688	86	10	50		18	90	00													
Holmestrand . . .	11	98	30				10	18	53													
Horten . . .	15	24	50				9	29	68	8			4	1			173					
Konferensmgb. . .	77	2120	54	18	30																	
Kongsberg . . .							5	5	87													
Kragerø . . .	9	260	19	100	00		8	27	30													
Kristiania . . .	287	6932	02	201	46		156	735	73	215	146	51	12				5867	168	25	916	147	5544
Karvik . . .	34	664	93				44	99	00	30	16	20	3				45					
Villehammer . . .							6	9	00													
Mos . . .	38	876	80				33	61	11	18	3	20					110					
Otta . . .							7	22	96													
Norsgrund . . .	17	321	74				13	52	14	12	1	15	8				222					
Nomebal . . .							9	43	70													
Nøien . . .							9															
Sandefjord . . .							4															
Sarpsb. og Kr. St. . .	29	220	23	2	50		13	19	60													
Stien . . .	30	294	64	26	50		20	42	96	130	3						1774					
Tønsberg . . .	22	166	51				9	5	00													
Narsmødet . . .																						
Sabb. Hjem.afb. . .								46	65													
Totalt	680	14434	43	407	61		367	1547	49	368	172	127	33	8671	68	25	916			147	5544	

Den vestnorske Konference.

Alesund . . .	23	573	68				16	61	48	14			6	265	15	10				28	31
Arendal . . .	28	505	00				13	67	08	28	6	18	10	149							
Bergen . . .	146	1964	48	28	00		75	177	50												
Egersund . . .	18	279	93	2	45		8	9	84	18	44	18	17	115							
Fevig . . .							5	20	70												
Haugesund . . .	40	1066	71	14	70		85	241	53	30	9		3	635							
Konferensmgb. . .		100	00	12	42																
Kopervik . . .	9	226	00				5	10	00												
Kristianssand . . .	56	1300	68				53	100	00	20	2	21		131							
Lister pr. Farsund . . .	9	25	00				5	8	67												
Mandal . . .	23	547	37				15	35	50	15	9	15	7	106							
Molde . . .	24	355	58				17	53	20												
Obba . . .							4	28	35												
Risør . . .							8														
Sandness . . .	15	196	00	7	00		7	43	00	7	10	21	4	6							
Stavanger . . .	100	1980	12	14	30		74	181	91	60	16	8		505	35	2	8	4	976	272	
Sabb. Hjem.afb. . .								2	50												
Narsmødet . . .																					
Totalt	491	9060	55	78	87		340	1041	21	192	96	101	47	1912	50	12	8	4	1004	303	

Den nordnorske Konference.

Bodo . . .	5	40	00				4	21	80												
Gaasø . . .	8	222	00				10	46	80												
Habel . . .	27	233	25				13	61	75												
Harstad . . .	10	213	00	1	50		24	42	41												
Konferensmgb. . .	95	445	32	19	04																
Alle Vandve . . .	19	83	70				21	26	76												
Narvik . . .							8	43	31												
Svolvær . . .	19	339	89				28	35	29												
Tromsø . . .	17	111	12				12	11	25												
Tromsø . . .	36	671	30				50	80	71												
Varbo . . .	5	25	00				5	12	00												
Vinddal . . .							10	11	17												
Sabb. Hjem.afb. . .								30	44												
Narsmødet . . .																					
Totalt	242	2394	58	20	54		185	423	69												

1) For 2det og 3dje Kvartal 1917.

Rapport over Gaver fra Norge til Lappelandet for 3dje Kvartal 1917.

	Østnorsk Konferens		Vestnorsk Konferens		Nordnorsk Konferens	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
Østnorge.						
Drammen	6	08				
Gamar	40	00				
Konferensmb.	10	00				
Kristiania	84	77				
Moss						
Borgrund						
Stien						
Vestnorge.						
Alesund			15	00		
Arendal			33	01		
Bergen			41	33		
Gaugelund			6	50		
Molde						
Stavanger			17	50		
Nordnorge.						
Bodo						
Gjævel						
Harstad					16	65
Trondhjem						
	140	85	113	84	16	65

Rapport over Gaver fra Danmark til Lappelandet for 3dje Kvartal 1917.

	Vestdansk Konferens		Østdansk Konferens	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
Vestdansk Konferens				
Aalborg	13	76		
Frederikshavn	32	27		
Ellis Nørlund				
Fistrup	2	00		
Vejle				
Marsmødet	5	00		
Østdansk Konferens				
Kjøbenhavn			65	56
Skodsborg				
Marsmødet				
	53	03	65	56

Sig ikke — men sig.

Sig ikke: „Vi kommer til for kort,“ eller: „Vi kommer for kort.“ Men sig: „Vi kommer til kort.“

Sig ikke: „Den staar til din Disputation“; men sig: „Den staar til din Disposition“, eller: „til din Raadighed“, eller: „til Tjeneste“.

Sig ikke „det østlige Spørgsmaal“; men sig „det østerlandske Spørgsmaal“ eller ogsaa „det orientalske Spørgsmaal“.

Og sig endelig ikke „lagt“ for ligget“. Denne Fejl er lige saa forførende, som den hos enkelte synes at være almindelig. Det lyder meget slemt, naar det undertiden fortælles, at denne eller hin har

„lagt“ sig saa og saa længe; men det nærmer sig Grænsen for det utilladelige og banale, naar det for ramme Alvor oplyses, at Br. eller Søster N. N. er syg og „har lagt i Sengen“ saa og saa mange Dage eller Uger. Og tænk, om en Missionsarbejder skulde røbe sin Mangel paa Fortiaælle af sit eget Modersmaal ved at fremkomme med en saadan Udtalelse offentlig!

Man kan sige, at man „har lagt“ en Bog paa Bordet, „har lagt“ sin Hat eller sin Raabe paa Sofaen, „har lagt“ en Barmedunk i Sengen osv. Men at sige: „Jeg har lagt i Sengen,“ naar man mener: „Jeg har ligget i Sengen,“ er ligesaa meningsløst som at sige: „Jeg har ligget i Kaffelovnen,“ naar man mener: „Jeg har lagt i Kaffelovnen“. „Ligge“ er et intransitivt Verbum, der bøjes: jeg lægger, jeg laa, jeg har ligget. „Lægge“ er derimod et transitivt Verbum og bøjes: jeg lægger, jeg lagde, jeg har lagt. Men siger ikke: „Jeg ligger Mærke til,“ men: „Jeg lægger Mærke til.“ Sig derfor heller ikke: „Jeg laa Mærke til,“ men sig: „Jeg lagde Mærke til.“

Kristendom i Familien.

(Slutning).

Det er ogsaa blevet mig vist, at Hustruens ofte kommer meget til kort. Hun gjør ingen stor Anstrengelse for at beherske sit Sind og gjøre Hjemmet lykkelig. Hun gjør sig ofte skyldig i Birrelighed og unødvendig Klage. Manden kommer hjem fra sit Arbejde træt og bepjæret og møder et mørkt Ansigt i Stedet for frimodige, opmuntrende Ord. Han er kun menneskelig, og hans Jølelser afvendes fra hans Hustru, han taber Kjærligheden til sit Hjem, hans Tillid bliver formørket og hans Mod ødelagt. Han giver Slip paa sin Selvtælle og paa den Værdighed, som Gud kræver, at han skal opretholde. Manden er Familiens Hoved, ligesom Kristus er Menighedens Hoved; og alt, hvad Hustruens gjør, der kan svække hans Indflydelse, og lede ham til at stige ned fra sin Værdighed og sin ansvarsfulde Stilling, mishager Gud. Det er Hustruens Pligt at give efter for sin Mand i sine Ønsker og sin Vilje. Begge bør være villige til at give efter, men Guds Ord giver Mandens Mening Fortrinnet; og det vil ikke forringe Hustruens Værdighed, om hun giver efter for ham, som hun har valgt til at være hendes Vejleder, Raadgiver og Beskytter.

Manden bør hævde sin Stilling i Familien med Ydmyghed, men dog med Bestemthed. Nogle har stillet det Spørgsmaal: Maa jeg stadig være paa Vagt og føle, at der hoiler et Vaand paa mig? Gud har vist mig, at vi har et stort Værk at udføre med at rense vore egne Hjerter og vaage over os selv paa dette Punkt. Vi maa have fuldstændig Herredomme over vort eget Sind. „Derfor nogen ikke støder an i sin Tale, denne er en fuldkommen Mand, i Stand til at holde det ganske Legeme i Tømme.“ Jak. 3, 2. Det Lys, som skinner paa

paa vor Sti, den Sandhed, som taler til vor Samvittighed, vil enten fordomme og ødelægge Sjælen, eller ogsaa hellige og forvandle den. Provetidens Afslutning er altfor nær til, at vi skulde være tilfredse med et overfladisk Værk. Den Naade, som vi hidtil har anset for at være tilstrækkelig, vil ikke kunne holde os oppe nu. Vor Tro maa vokse, og vi maa blive Kristus mere lig i Opførelse og i Sind for at kunne udholde og med Held modstaa Satans Fristelser. Guds Naade er nok for enhver Kristi Efterfølger.

Vore Anstrengelser for at modstaa Satans Anløb maa være alvorlige og ihærdige. Han anvender sin Kraft og sin Kunst til Forsøg paa at lede os ud af den rette Vej. Han overvaager vor Indgang og vor Udgang for at kunne finde en Anledning til at skade eller ødelægge os. Han virker med største Held i Mørket for at skade dem, som er uvidende om hans Raafund. Han kunde ikke vinde nogen Fordel, hvis vi forstod hans Angrebsmetode. De Redskaber, han anvender for at naa sit Maal, og igjennem hvem han udfylder sine gloende Pile, er ofte Medlemmerne af vore egne Familier.

De, som vi elsker, kan undertiden tale eller handle uovervejede, hvad der kan saare os dybt. Dette var ikke deres Mening. Satan forstørker deres Ord og Handlinger for vor Tanke og udsender saaledes en Pil fra sit Rogger for at gennemboere os. Vi sætter os til Modværge overfor dem, som vi mener har forurettet os, men ved at gjøre dette opmuntrer vi Satan til at friste os. I Stedet for at bede Gud om Kraft til at staa Satan imod tillader vi, at vor egen Lykke lider Skade idet vi forløger at holde paa, hvad vi falder „vor Ret“. Saaledes giver vi Satan et dobbelt Fortrin. Vi lader vore krævede Følelser komme til Udtryk i Handlinger, og Satan benytter os som sine Tjenere til at saare og bevære dem, som ikke havde til Hensigt at skade os. Mandens Krav kan undertiden forekomme Hustruen at være urimelige; men hvis hun roligt og oprigtigt vilde overveje Sagen én Gang til og se paa den i et for Manden saa gunstigt Lys som muligt, saa vilde hun indse, at dette at give efter og underkaste sig hans Mening, selv om den var i Strid med hendes Følelser, vilde frelse dem begge fra at blive ulykkelige og give dem en stor Sejer over Satans Fristelser.

Jeg saa, at Fjenden vil efterstræbe de gudsfrygtige for at skade enten deres Værdifuldhed eller deres Liv, og at han vil søge at ødelægge deres Fred, saa længe de lever her i Verden. Men hans Magt er begrænset. Han kan vel foraarstaa, at i Aldommen ophedes, men Jesus og Englene vil vaage over den tillidsfulde Kristne, saa at intet uden det værdiløse hos ham bliver fortaaret. Den 31b, som Fjenden antander, har ingen Magt til at ødelægge eller skade det ægte Metal. Det er af Vigtighed at tillutte enhver Dør, hvorigjennem Satan kan trænge ind. Det er enhver Families Forret at leve saaledes, at Satan ikke kan drage Fordel af noget, som de maatte sige eller gjøre for at skade hverandre. Ethvert

Medlem i Familien bør have i Grindring, at enhver har alt, hvad han kan gjøre, med at staa vor listige Fjende imod, og under alvorlige Bønner og uroffelig Tro maa enhver sætte sin Lid til Kristi Blod og Fortjeneste og tilegne sig hans frelsende Kraft.

Mørkets Magter samler sig omkring Sjælen og lukker Jesus ude fra vort Blik, og til Tider kan vi kun vente med Bedrøvelse og Forsagthed, indtil Skyen er gaaet bort. Disse Stunder er undertiden forfærdelige, Haabet synes at svigte, og vi gribes af Fortvivlelse. I saadanne forfærdelige Tider maa vi lære at være tillidsfulde og at stole ene og alene paa de Fortjenester, som er tilvejebragt ved Forsoning, og i al vor Hjælpeløshed og Uværdighed faste os selv over paa den forskæftede og gjenopstandne Frelasers Fortjenester. Saa længe vi dette gjør, skal vi aldrig fortabes — aldrig! Det er ikke noget stort i, at vi er stærke i Naadens Kraft, naar Lykke stinner paa vor Sti; men at vente taalmodig i Haabet, naar Skyer indhyller os, og alt er mørkt, kræver en Tro og en Underkastelse, som medfører, at vor Vilje bliver oplugt af Guds Vilje. Vi bliver altfor hurtigt forsagt og raaber alvorligt til Gud om, at Prøvelsen maa blive lettet, hvormod vi burde bede om Taalmodighed til at holde ud og om Naade til at sejre.

Uden Tro er det umuligt at behage Gud. Vi kan erfare Guds Frelse i vore Familier; men vi maa tro paa den og leve for den og have en stadig Tro og Tillid til Gud. Vi maa underkue vore Ord. Derved vil vi vinde store Sejre. Om vi ikke behersker vore Ord og vort Sind, er vi Satans Slaver; vi ligger under for ham, og han fører os i Fangenskab. Enhver Mislyd og alle ubehagelige, utaalmodige, irritable Ord er et Offer, som man frembærer for hans Majestæt Satan. Og det er et kostbart Offer — mere kostbart end noget Offer, vi kan bringe Gud; thi det ødelægger hele Familiens Fred og Lykke, ødelægger Sundheden og vil til sidst blive Aarsag til, at man gaar Slip af evigt Liv og evig Lykke. De Tøjler, som Guds Ord lægger paa os, er til vort eget Bedste. De forøger Lykken i vore egne Familier og i alle vore Omgivelser. De forædler vor Smag, helliger vor Forstand og bringer Fred i Sindet og til sidst evigt Liv. Under disse hellige Tøjler vil vi vokse i Naade og Ydmyghed, og det vil blive let at tale ret. Det naturlige, heftige Sind vil blive holdt i Aue. En iboende Frelser vil styrke os hver Time. Tjenende Engle vil dvæle i vore Boliger og med Glæde bringe Beretning om vor Fremvækst i det guddommelige Liv til Himlen, og den Engel, som fører Regnskab over vort Liv, vil skrive et opmuntrende, glædeligt Regnskab. — „Vidnesbyrd til Menigheden“, 1ste Bind, Side 303—310.

En Mand kan vel nok bygge et Palads, men der skal en Kvinde til for at gjøre det til et Hjem.

De unges Morgenbøgt.

December:

Betsignelser for den retfærdige.

16. Sal. 4, 4.
17. Sal. 5, 13.
18. Sal. 25, 12. 13.
19. Sal. 25, 14.
20. Sal. 34, 20.
21. Sal. 50, 5.
22. Sal. 58, 12.

Betsignelser for den retfærdige.

23. Sal. 78, 1.
24. Sal. 84, 12.
25. Sal. 92, 13—15.
26. Sal. 97, 10. 11.
27. Sal. 112, 4.
28. Sal. 112, 5.
29. Sal. 125, 1. 2.

Betsignelser for den retfærdige.

30. Sal. 140, 14.
31. Sal. 149, 4.

Januar:

Guds Kjærligheds Følge.

1. Joh. 3, 16.
2. Rom. 5, 8.
3. Sal. 86, 5.
4. Mik. 7, 18.
5. 1 Joh. 3, 1.

Guds Miskundhed og Trofasthed.

6. Ef. 54, 10.
7. Ef. 43, 2.
8. Sal. 103, 13. 14.
9. Begr. 3, 22. 23.
10. Ef. 49, 15. 16.
11. Jer. 31, 3.
12. Rom. 8, 38. 39.

Vor Trang til ham.

13. Ef. 2, 12.
14. Jer. 13, 23.
15. Drøsp. 5, 22.
16. 1 Kor. 3, 14.

Dødsanmeldelser.

Emilie Pedersen afgik ved Døden i College Place, Kalifornien, den 16de Juli efter flere Maanedes Sygdom. Søster Pedersen var født i Elverum, Norge, den 19de Marts 1867. I 1896 forenede hun sig med vor Menighed i Hamar. I 1900 rejste hun til Amerika og blev Aaret derpaa gift med Jvar Pedersen i Staten Massachusetts. Afbøde efterlader sig Mand og fire Døtre. Hun døde i Troen paa Gud og med klart Haab om et evigt Liv i Herlighedens Rige. Undertegnede talte ved Begravelsen. D. N. Johnsen.

Herved bekendtgjøres, at vor kjære Broder i Sandheden Sigurd Solberg døde paa Giffstad Tuberkuloseanatorium i Vier den 6te September, 35 Aar gammel og blev begravet paa Frogner Kirkegaard i Vier Søndag den 14de, under stor Deltagelse af Troessøfende, Slægtninge og Naboer. Han efterlader sig Hustru og fem Børn, hvoraf den ældste er 11 og den yngste tre Aar gammel. Under saadanne Forhold er det godt for en Moder, der er uden jordisk Guds, saaledes som denne Enke, at have sat sin Tid til sin himmelske Faders Forjættelser, han, som har sagt, han er de faderløses Fader og Enternes Forsørger. Jakob siger, hvem han bruger dertil, i sit Brev Kap. 1, 27. Undertegnede forrettede ved Begravelsen. S. J. Hansen.

:: Redaktionelt ::

„Kristus var aldrig smaalig i sin Virksomhed. Han maalte ikke sit Arbejde med saa og saa mange Timer. Hans Tid, hans Hjerter, hans Sjæl og Styrke var viet til Arbejdet for at gavne Menneſkeheden.“ — E. G. W.

„Vi er alt for ligegyldige mod hverandre. Alt for ofte glemmer vi, at vore Medarbejdere behøver Styrke og Opmuntring. Beslit dig paa at forsikre dem om din Interesse og Sympati. Staa dem bi ved dine Bønner og lad dem vide, at du gjør det.“ — E. G. W.

„Enhver Missionsarbejder bør søle, at det at give Undervisning om Grundsætningerne for en sundhedsmæssig Levevis er en Del af hans bestfittede Opgave. Der er stor Trang til et saadant Arbejde, og Verden venter paa, at det skal blive udført.“ — E. G. W.

„Naar I udfører eders bestemte Gjerning uden at strides og uden at kritisere andre, saa vil eders Arbejde være ledsaget af en Frihed, et Lys og en Kraft, som sætter Præg paa og over en Indflydelse i de Anstalter eller Foretagender, som I er knyttet til.“ — E. G. W.

„Vi bliver alt for let mismodige angaaende de Sjæle, som ikke straks gaves ved vore Bestræbelser. Vi bør aldrig høre op med at virke for en Sjæl, saa længe der endnu er et eneste Glimt af Haab. Dyrefejte Sjæle kostede vor selvsøfrende Gjenlæser alt for meget til, at vi lettelig skulde overlade dem i Fristernes Vold.“ — E. G. White.

Bønneugen vil for Skandinaviens Bedkommende denne Gang blive afholdt i Tiden 29de December til 5te Januar. Læsninger vil blive udsendt som sædvanlig. Det vil være godt, om Menighederne og Soffende i Almindelighed straks begynder at træffe Forberedelser til denne vigtige Anledning. Forholdene har aldrig manet til større Ulvor end netop nu.

Annoucer i „Missions Efterretninger“ kost. 1 Kr. pr. Gang. Beløbet indsendes samtidig med Annoucen.

„Sundhedsbladet“'s Trykkeri, Kristiania.